Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XX. Warszawa, 26 marca 1938 r. Nr 25.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Ogólny i Osobowy.

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

243.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 2 marca 1938 r. w sprawie zmian w przepisach mieszkaniowych dla lokatorów budynków Skarbu Państwa znajdujących się pod zarządem Ministerstwa Komunikacji i przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

(1) W „Przepisach Mieszkaniowych dla lokatorów budynków Skarbu Państwa, znajdujących się pod zarządem Ministerstwa Komunikacji i przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (nr A-7), stanowiących załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 9 marca 1934 r. nr G. I. 1/27 (Dz. Urz. M. K. nr 10, poz. 55) wprowadza się następujące zmiany:

1) w §-ie 7 ust. (1) po pkcie 1) dodaje się nowy punkt 1a) o treści następującej: 1a) Wicedyrektorzy kolei państwowych oraz naczelnicy służb i biur dyrekcyj okręgowych kolei państwowych;

2) § 20 zastępuje się nowym o treści następującej:

„§ 20.

Remont mieszkań.

(1) Remonty lokali mieszkalnych w budynkach kolejowych wykonywa się na koszt Skar-

bu Państwa z kredytów Ministerstwa Komunikacji lub przesiębiorstwa P. K. P., przy czym, w zależności od charakteru wykonywanych robót, remonty te dzielą się na: **remonty gruntowne i remonty doraźne.**

A) Remonty gruntowne mieszkań.

1) Remonty gruntowne są przeprowadzane zasadniczo co **pięć lat** i polegają na wykonaniu wszystkich robót renowacyjnych, niezbędnych dla doprowadzenia poszczególnego lokalu do stanu używalności i czystości. Do remontu gruntownego należą następujące roboty: malowanie klejowe lub wapienne sufitów i ścian, zasadniczo w kolorach jasnych, z zastosowaniem w razię potrzeby uprzedniego skrobania i zacierania powierzchni tynkowych, rewizja i naprawa względnie przestawienie trzonów kuchennych, oraz pieców, z wymianą lub naprawą części uszkodzonych (kafli, armatury metolowej itp.), naprawa w robocie stolarskiej i ślusarskiej okien i drzwi wraz z ich dopasowaniem i uzupełnieniem brakujących części, — naprawa podłóg, posadzek, licowań i okładzin, wiórkowanie, cyklinowanie i jednorazowe zaciągnięcie posadzek parkietowych, doprowadzenie do porządku wszystkich urządzeń specjalnych, kanalizacyjno - wodociągowych, gazowych, ogrzewania centralnego, oświetlenia elektrycznego itd., — malowanie olejne powierzchni drewnianych (okien, drzwi itp.) tynkowych (lamperie) lub metalowych (rezerwoarki klozetowe, zlewy, wanny, grzejniki, rury), oraz wykonanie innych robót renowacyjnych, związanych z doprowadzeniem odnawianego lokalu do zupełnego porządku i świeżości.

2) Wszystkie roboty renowacyjne w lokalach będą wykonywane wyłącznie wedle uznania władz kolejowych i tylko w zakresie najkonieczniejszym, przyczym remont na koszt Skarbu Państwa może być wykonany tylko wówczas, kiedy konieczność renowacji wynika skutkiem normalnego zużycia, nie zaś z powodu niedbałości lub braku dozoru ze strony lokatora lub jego domowników.

3) Wykonywany remont nie może wprowadzać poważniejszych zmian w urządzeniach wewnętrznych danego lokalu, przez wymianę już istniejących, aczkolwiek skromniejszych, lecz zdatnych jeszcze do użytku, urządzeń, na droższe. Nie wolno naprz. wymieniać podłóg czystych sosonowych na posadzki dębowe, tapetować ścian kosztownymi obiciami, zamieniać pieców kaflowych na majolikowe, wanien żeliwnych na sztejngutowe itp. Wszelkie tego rodzaju lub podobne ulepszenia istniejących urządzeń w lokalu mogą być wykonywane tylko za zgodą władz kolejowych i wyłącznie na koszt lokatora, przy czym ulepszenia te przechodzą na własność przedsiębiorstwa P. K. P. Lokatorowi nie przysługuje prawo żądania z tego powodu jakiegokolwiek odszkodowania.

4) Całkowity koszt jednorazowego remontu gruntownego łącznie z instalacjami, nie powinien przekraczać kwot, ustalonych perjodycznie przez Ministerstwo Komunikacji w zależności od cen koniukturalnych rynku budowlanego i w stosunku do ustalonych norm poszczególnych mieszkań (§ 21 niniejszych przepisów).

5) Przekroczenie ustalonych przez Ministerstwo Komunikacji na dany okres budżetowy kwot maksymalnego kosztu remontu gruntownego dla poszczególnych lokali może nastąpić jedynie w drodze szczególnego wyjątku i po uprzednim uzyskaniu każdorazowej zgody Dyrektora Kolei, któremu przysługuje prawo podwyższenia ustalonych kwot najwyżej do 25%.

6) W razie wyjątkowej konieczności przekroczenia kwot ustalonych w pkt. 5), wydatek może być uskuteczniony jedynie za zezwoleniem Ministerstwa Komunikacji na skutek każdorazowego wniosku Dyrektora K. P. Wniosek powinien zawierać szczegółowy kosztorys, uzasadnienie konieczności zwiększonego remontu i plan mieszkania.

B) Remonty doraźne mieszkań.

Remonty doraźne są przeprowadzane w miarę potrzeby, po zwolnieniu danego lokalu w okresie pomiędzy jednym a drugim remontem gruntowym i polegają z reguły na wykonaniu tylko takich drobnych robót i poprawek, które okażą się konieczne dla utrzymania lokalu w stanie zdatnym do użytku. Do remontu doraźnego należą więc jedynie następujące roboty: drobne reperacje tynków i związane z tym poprawki malarskie, wylepienie palenisk, rewizja i uszczelnienie kranów wodociągowych, sprawdzenie działania ogrzewania centralnego itp. drobne poprawki i uzupełnienia.

(2) W razie stwierdzonej przez władze sanitarne konieczności przeprowadzenia gruntownej dezynfekcji mieszkania, przy której może zajść potrzeba zastosowania również całkowitego lub częściowego odnowienia lokalu (przemalowania ścian klejowych, wymiany tapet itp.) remont taki może być wykonany niezależnie od wskazanego czasokresu pięcioletniego.

(3) Jeżeli spowodu wykonywania przez przedsiębiorstwo P.K.P. w mieszkaniu poważniejszych napraw, koniecznych ze względu na ochronę budynku przed zniszczeniem lub ze względu na bezpieczeństwo (naprawa stropów, wymiana podłogi w całej ubikacji itp.) lokator zmuszony jest opróżnić jedną lub więcej ubikacyj i jeżeli z tego powodu poszczególnej ubikacji nie może używać przez okres conajmniej jednego miesiąca, należy komorne za odnośne mieszkanie w odpowiednim stosunku obniżyć.

(4) W wypadku stwierdzenia przez władze kolejowe uszkodzeń spowodowanych przez lokatora lub jego domowników, lokator obowiązany jest naprawić je w terminie mu wyznaczonym, a w razie niewykonania naprawy w czasie wskazanym, przedsiębiorstwo P. K. P. wykona remont na koszt lokatora".

3) w § 21 ust. (1) po pkcie 1) dodaje się nowy punkt 1a) o treści następującej: 1a) dla wicedyrektorów kolei państwowych i naczelników służb i biur dyrekcyj okręgowych kolei państwowych — do 6-ciu pokoi z kuchnią o powierzchni do 180 m^2.

(2) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą zarządzenia z dnia 9.IX. 1935 r. nr G. I. 1/51/35 i z dnia 6.IV. 1936 r. nr G. I. 1/27/36 (Dz. Urz. M. K. nr 25, poz. 115).

Nr G. I. 1/20/38.

244.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 2 marca 1938 r. w sprawie używania pokoi gościnnych w budynkach kolejowych.

(1) Znajdujące się w budynkach kolejowych „pokoje gościnne" dzielą się na:

1) „Pokoje komisyjne", które przeznacza się dla urzędników (pracowników) władz przełożonych (Ministerstwa Komunikacji, Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych, Oddziałów) oraz

2) „Pokoje służbowe", które przeznacza się dla pracowników (bez względu na ich stanowisko i grupę uposażenia), przydelegowanych do pełnienia służby na stacji, na której znajdują się te pokoje, lub też na jednej ze sąsiednich stacyj.

(2) Z pokoi gościnnych (komisyjnych i służbowych) nie mogą korzystać pracownicy, dla których na odnośnych stacjach przeznaczone są oddzielne koszary (pokoje noclegowe dla drużyn parowozowych i konduktorskich).

(3) Na stacjach, na których brak jest dostatecznej ilości pomieszczeń na urządzenie obu kategorii pokoi należy urządzić wyłącznie „pokoje służbowe".

(4) Urzędnicy (pracownicy) władz przełożonych mają prawo używania również „pokoi służbowych", natomiast pracownicy przydelegowani mogą korzystać z „pokoi komisyjnych" tylko za zezwoleniem zawiadowcy odnośnej stacji i tylko pod warunkiem, że nie ma miejsca w „pokojach służbowych".

(5) Z pokoi gościnnych (komisyjnych i służbowych) mogą korzystać również urzędnicy Kontroli Państwa, Prokuratorii Generalnej i Departamentu Ceł Ministerstwa Skarbu, delegowani w sprawach kolejowych.

(6) Za używanie pokoi gościnnych ustanawia się następujące opłaty od osoby i za każdą noc:

pokoi komisyjnych	1,00 zł
pokoi służbowych	0,50 zł

bez względu na grupę uposażenia pracownika.

(7) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie 1 maja 1938 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik M. K. z dnia 22/I. 1927 r. nr I/17258/26.

Nr G. I. 38/1/38.

245.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 2 marca 1938 r. w sprawie wynajmowania mieszkań kolejowych na warunkach ulgowych.

(1) W związku z trudnościami, jakie na wielu stacjach nastręcza wynajęcie wszystkich mieszkań kolejowych, zarządzam co następuje:

1) Upoważniam Panów Dyrektorów do oddawania wolnych mieszkań w budynkach liniowych, położonych zdala od osiedli, pracownikom P.K.P. w służbie czynnej i w stanie spoczynku (robotnikom stałym i czasowym), którzy cieszą się dobrą opinią u władz kolejowych i bezpieczeństwa, za czynszem w wysokości 0,50 zł rocznie od 1 m^2 powierzchni użytkowej. Wzamian za to pracownicy ci obowiązani będą do wykonywania na rzecz przedsiębiorstwa P.K.P. pewnych świadczeń, jak naprz. dozorowanie budynku, wykonywanie własnym kosztem drobnych napraw budynku, oczyszczanie przejazdów kolejowych itp.

2) Za mieszkania w budynkach, położonych zdala od miasta (na przedmieściach), zezwalam na pobieranie czynszu według stawek, ustalonych dla miejscowości kategorii bezpośrednio niższej. Dotyczyć to będzie szczególnie gmin, które przez włączenie do miasta zostały zaszeregowane do wyższych kategorii miejscowości. Z uprawnienia tego zechcą Panowie Dyrektorowie korzystać tylko w wyjątkowych przypadkach, uzasadnionych warunkami miejscowymi.

3) Zezwalam na zaniechanie pobierania dopłaty w wysokości 0,50 zł od 1 m^2 rocznie za „mieszkania frontowe" we wszystkich budynkach, położonych poza obrębem zwartych miejscowości. Dotychczas dopłatom tym nie podlegały tylko budynki na obszarze stacyj i linij kolejowych (§ 8 ust. 5 instr. nr A-7).

4) Jeżeli w niektórych miejscowościach czynsz za mieszkania w budynkach kolejowych (tabela I) okazał się wyższy od miejscowych cen rynkowych i z tego powodu nie było na te mieszkania reflektantów z pośród pracowników kolejowych, upoważniam Panów Dyrektorów do wynajmowania takich mieszkań pracownikom kolejowym za czynszem w wysokości miejscowych cen rynkowych.

5) Jeżeliby w niektórych miejscowościach nie można było pod żadnym warunkiem wynająć wolnych mieszkań pracownikom kolejowym (nadmiar mieszkań i brak pracowników), upoważniam Panów Dyrektorów do wynajmowania takich mieszkań osobom postronnym (funkcjonariuszom państwowym i osobom prywatnym)

z wolnej ręki za czynszem według stawek tabeli I-ej przy zastosowaniu obowiązującej obecnie obniżki ustawowej. Wynajmowanie tym osobom mieszkań kolejowych będzie dopuszczalne tylko pod warunkiem, że względy bezpieczeństwa ruchu nie staną temu na przeszkodzie.

(2) We wszystkich sprawach, objętych niniejszym zarządzeniem zechcą Panowie Dyrektorowie decydować osobiście po dokładnym rozpatrzeniu każdego poszczególnego przypadku.

(3) Z wykonania niniejszego zarządzenia zechca Panowie Dyrektorowie przedstawić mi raz na kwartał szczegółowe sprawozdanie za okres ubiegły z podaniem powodów, które skłoniły Panów do skorzystania w danym przypadku z postanowień niniejszego zarządzenia.

(4) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą zarządzenia z dnia 21.III. 1936 r. nr G. I. 1/22/36 (okólnik nr 70) i z dnia 10.VIII. 1936 r. nr G. I. 1/44/36 (Okólnik czasowy nr 153).

Nr G. I. 1/21/38.

246.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 2 marca 1938 r. w sprawie używania lokali i placów kolejowych przez „Kolejowe Przysposobienie Wojskowe" i „Rodzinę Kolejową".

(1) Wolne i niepotrzebne chwilowo dla celów kolejowych lokale i place kolejowe mogą być oddawane do czasowego użytku Zarządom „Kolejowego Przysposobienia Wojskowego" i „Rodziny Kolejowej".

(2) Za używanie tych obiektów Zarządy tych organizacyj nie opłacają czynszu.

(3) Jeżeli przekazane obiekty okażą się potrzebne dla celow kolejowych, Zarządy tych organizacyj obowiązane będą je zwolnić najpóźniej w ciągu trzech miesięcy do dnia otrzymania odpowiedniego zawiadomienia.

(4) Koszty utrzymania, gruntownych napraw i przeróbek przekazanych lokali pokrywają Zarządy tych organizacyj według zasad, określonych w okólniku Ministerstwa Komunikacji z dnia 26 marca 1936 r. (Dz. Urz. M. K. z 1937 r. nr 63, poz. 539).

(5) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 1.VII. 1932 r. nr T.O.A. 829, z dn. 12.II. 1930 r. nr P. 2/2007/30 (pkt. 2), z dnia 3. VII. 1934 r. nr TG. 665/34 i z dnia 13.V. 1935 r. nr TG. 836/34.

Nr G. I/25/11/38.

247.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 10 marca 1938 r. w sprawie przekazywania obiektów, stanowiących własność Skarbu Państwa.

(1) Przy przekazywaniu obiektów nieruchomych, znajdujących się w zarządzie i użytkowaniu przedsiębiorstwa P.K.P., na rzecz władz, urzędów i przedsiębiorstw (monopoli) państwowych, oraz przy przejmowaniu obiektów Skarbu Państwa przez przedsiębiorstwo P.K.P., obowiązują zasady, wyrażone w okólnikach Ministerstwa Skarbu z dnia 17.V. 1930 r. nr D. III. 1250/1/30 (załącznik 1) i z dnia 9.II. 1931 r. nr D. III. 3577/1/30 (załącznik 2).

(2) Zasadę odpłatnego przekazywania obiektów nieruchomych na rzecz władz lub urzędów państwowych przez przedsiębiorstwo „P.K.P." względnie przejmowanie przez przedsiębiorstwo „P.K.P." takichże obiektów należy stosować od dnia 2 grudnia 1930 r. t.j. od dnia wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29.XI. 1930 r. (Dz. U. R. P. nr 82, poz. 641), regulującego między innymi sprawę wyodrębniania z ogólnego majątku Skarbu Państwa całego majątku nieruchomego oddanego przedsiębiorstwu „P.K.P." w powierzony zarząd. O ile chodzi o obiekty nieruchome, przejęte, względnie przekazane przez P.K.P. przed dniem 2.XII. 1930 r. to odnośnie do nich może obowiązywać zasada odpłatności o tyle tylko, o ile w dotyczących protokółach zdawczo - odbiorczych zasada ta została wyraźnie podkreślona, przy jednoczesnym ustaleniu wysokości odnośnych opłat, względnie o ile w związku z przejęciem lub przekazaniem danego obiektu kwestie ustalania zasady odpłatności uzależniono od powzięcia przez Ministerstwo Skarbu decyzji w tej sprawie.

(3) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki Ministerstwa Komunikacji z dnia 11.III. 1931 r. nr I/1/1610/31 i z dnia 11.V. 1931 r nr I/1/3550/31.

Nr G. I. 1/22/38.

Załącznik 1 do Zarządzenia M. K. nr G. I. 1/22/38.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 1250/1/30.

Przekazywanie obiektów, stanowiących własność Skarbu Państwa.

Warszawa, dnia 7 maja 1930 r.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

Celem ujednostajnienia i uproszczenia trybu postępowania, stosowanego dotychczas nie-

jednolicie w wypadkach przekazywania obiektów skarbowych poszczególnym władzom, urzędom względnie przedsiębiorstwom (monopolom) państwowym, jak również celem zlikwidowania tych nieporozumień i sporów, jakie mają miejsce między władzami państwowymi na tle kwestii odpłaty za korzystanie z przekazanych obiektów skarbowych, Ministerstwo Skarbu, uchylając poprzednie okólniki z dnia 13 czerwca 1924 r. L. 1969/DB/1 i z dnia 13 listopada 1924 r. L. 2933/DB/1 w sprawie zawierania umów cywilno-prawnych między władzami państwowymi, oznajmia co następuje:

Zgodnie z prawodawstwem polskim, stojącym na gruncie jednolitości i niepodzielności Skarbu Państwa oraz jego mienia nie mogą być zawierane umowy w tych wypadkach, gdy obiekty skarbowe, znajdujące się w zarządzie władz, urzędów względnie przedsiębiorstw (monopolów) państwowych odstępowane są innym władzom, urzędom względnie przedsiębiorstwom (monopolom) państwowym.

Umowy bowiem zawierane w powyższych wypadkach dochodziły by do skutku między przedstawicielami tego samego podmiotu prawnego, jakim jest Skarb Państwa i wobec tego nie pociągałaby za sobą żadnych skutków prawnych.

Przekazanie obiektów skarbowych w wypadkach wyżej wymienionych winno natomiast znaleźć wyraz w odpowiednim protokóle, sporządzonym przy współudziale przedstawicieli zainteresowanych władz, urzędów względnie przedsiębiorstw (monopolów) państwowych.

Również protokularnie należy uregulować wszelkie kwestie związane z faktem przekazania obiektów skarbowych, a więc naprzykład sprecyzować zasady, sposób i zakres użytkowania odstąpionych obiektów, oznaczyć, kto wykonywać będzie zarząd danego obiektu, określić ewentualne inne czynności administracyjne, połączone z faktem użytkowania i oznaczyć, kto będzie spełniać te czynności, określić, kto i jakie ciężary (koszty remontu, naprawy, podatki itd.) będzie regulować.

Co się tyczy kwestii odpłaty za przekazane obiekty, to o ile chodzi o obiekty skarbowe **nieruchome** należy je przekazywać bezpłatnie t.j. bez wyznaczania jakichkolwiek opłat za korzystanie z odstąpionych obiektów nieruchomych.

Powyższą zasadę nieodpłatności stosować należy bez względu na to, czy obiekt skarbowy, znajdujący się w zarządzie władzy, urzędu przedsiębiorstwa (monopolu) państwowego oddany zostaje władzy państwowej, urzędowi względnie przedsiębiorstwu (monopolowi) państwowemu, jak również bez względu na to, czy chodzi o czasowe lub trwałe korzystanie z odstąpionego obiektu lub z jego części.

Nie dotyczy to tylko państwowych przedsiębiorstw skomercjalizowanych, wydzielonych z administracji państwowej na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. nr 25, poz. 195), o ile takiemu przedsiębiorstwu na mocy protokółu zdawczo - odbiorczego zostanie oddany w imieniu Skarbu Państwa odpowiedni majątek.

Natomiast w wypadkach przekazywania obiektów skarbowych ruchomych należy stosować z reguły zasadę odpłatności.

Podając powyższe do wiadomości i wydania zarządzeń, Ministerstwo Skarbu prosi o zaniechanie żądania opłat od tych władz, urzędów przedsiębiorstw (monopolów) państwowych, które korzystają już z obiektów skarbowych nieruchomych, dotychczas im przekazanych.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Załącznik 2 do Zarządzenia M. K. nr G. I. 1/22/38.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. III. 3577/1/30.

W sprawie przekazywania obiektów, stanowiących własność Skarbu Państwa.

Warszawa, dnia 9 lutego 1931 r.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw

w miejscu.

W uzupełnieniu okólnika z dnia 17 maja 1930 r. L. D. III. 1250/1/30 w sprawie przekazywania obiektów, stanowiących własność Skarbu Państwa, Ministerstwo Skarbu oznajmia, że **zasada odpłatności** zastosowana w powołanym okólniku do państwowych przedsiębiorstw skomercjalizowanych, wydzielonych z administracji państwowej na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. nr 25, poz. 195), rozciągnięta zostaje również i na przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe" w związku z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. nr 82, poz. 641), wyodrębniającym z ogólnego majątku Skarbu Państwa cały majątek, oddany przedsiębiorstwu „Polskie Koleje Państwowe".

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

248.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 10 marca 1938 r. w sprawie świadczeń Zarządu Kolejowego na rzecz Urzędów Celnych Kolejowych.

(1) Zakres świadczeń Zarządu Kolejowego na rzecz Urzędów Celnych Kolejowych określają postanowienia § 139 przepisów wykonawczych do prawa celnego (załącznik 1) i okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 17 grudnia 1935 r. L. D. IV. 34969/3/35 (załącznik 2).

(2) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 30.XII. 1935 r. nr H.P. IV/152/III (Dz. Urz. M. K. z 1936 r. nr 2, poz. 8).

Nr G. I. 1/24/38.

Załącznik 1 do Zarządzenia M. K. nr G. I. 1/24/38.

Postanowienia § 139 roporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r., zawierającego przepisy wykonawcze do prawa celnego (przedruk z Dz. U. R. P. z 1934 r. nr 90, poz. 820):

§ 139. Zarząd kolejowy:

1) oświetla własnym kosztem, w sposób odpowiadający potrzebom skutecznej kontroli celnej, stacje i tory kolejowe,

2) dostarcza bezpłatnie i utrzymuje w stanie odpowiednim pomieszczenia potrzebne dla biur urzędów celnych na terenie kolejowym, sale rewizyjne, magazyny, rampy, place składowe, pomosty obserwacyjne itp.,

3) oświetla, opala i utrzymuje w porządku własnym kosztem sale rewizyjne, magazyny i wszelkie pomieszczenia na dworcach kolejowych, przeznaczone dla urzędów celnych,

4) dostarcza bezpłatnie środków pomocniczych i urządzeń potrzebnych do rewizji pociągów,

5) przechowuje bezpłatnie towary zajęte w postępowaniu karnym skarbowym,

6) zapewnia bezpłatny przejazd w sprawach związanych z kontrolą celną osób, bagażów i towarów, przewożonych kolejami:

a) personelowi celnemu (wykonawczemu i sprawującemu nadzór), zatrudnionemu w kolejowym ruchu granicznym na przestrzeni między stacją graniczną sąsiedniego państwa a polską stacją graniczną,

b) konwojentom celnym, zatrudnionym w kolejowym ruchu tranzytowym na liniach objętych tym tranzytem, oraz urzędnikom wykonywującym nadzór nad konwojentami,

c) funkcjonariuszom celnym, delegowanym w przypadkach uszkodzenia w drodze wagonu z przesyłkami celnemi albo zamknięcia celnego na wagonie lub też w przypadkach ujawnienia przesyłki celnej niedostarczonej do właściwego urzędu celnego,

7) dostarcza funkcjonariuszom granicznych urzędów celnych w miarę możności odpowiednich mieszkań na warunkach ustalanych dla pracowników kolejowych.

Załącznik 2 do Zarządzenia M. K. nr G .I. 1/24/38.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 17 grudnia 1936 r. L. D. IV. 34969/3/35 w sprawie świadczeń Zarządu Kolejowego na rzecz Urzędów Celnych Kolejowych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych Kolejowych oraz Inspekoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec różnorodnej interpretancji postanowień ust. 2, 3, 5 i 7 § 139 przepisów wykonawczych do prawa celnego, dotyczących świadczeń Zarządu Kolejowego na rzecz Urzędów Celnych Kolejowych, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Komunikacji wyjaśnia, jak następuje:

1) **Do ust. 2 § 139:**

Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych (skrót D.O.K.P.) dostarczają bezpłatnie pomieszczeń dla biur urzędów celnych kolejowych w penym zakresie potrzeb tych urzędów.

Urzędy celne, zarówno graniczne jak i wewnętrzne, utrzymują nadal dotychczasowy stan posiadania pomieszczeń biurowych na terenach kolejowych z tem, że gdzie zajdzie tego istotna potrzeba, D.O.K.P. przydzielą urzędom celnym dodatkowe pomieszczenia dla zapewnienia prawidłowego toku urzędowania tych urzędów.

D.O.K.P. odnawiają i utrzymują w stanie odpowiadającym potrzebom biur, własnym kosztem, wszystkie pomieszczenia oddane do użytku urzędów celnych.

2) **Do ust. 3, § 139:**

a) D.O.K.P. oświetlają, opalają i utrzymują w porządku własnym kosztem oddane do użytku urzędów celnych ubikacje biurowe w miejscach odprawy celnej; magazynach, rampach itp. sale rewizyjne, pokoje dla osobistej rewizji podróżnych i inne pomieszczenia, oddane do użytku urzędów celnych na dworcach kolejowych.

Pod nazwą dworca kolejowego należy rozumieć stacyjny budynek dworca osobowego.

b) Urzędy celne opalają, oświetlają i utrzymują w czystości z przyznanych przez

Ministerstwo Skarbu na ten cel kredytów wszelkie inne pomieszczenia biurowe, poza wymienionymi pod „a", oddane przez D.O.K.P. do użytku urzędów celnych.

c) Na żądanie Dyrekcji Ceł D.O.K.P. będą dostarczały urzędom celnym na potrzeby biur, oświetlanych i opalanych przez urzędy celne, węgiel, naftę i prąd elektryczny po cenie własnych kosztów.

3) **Do ust. 5 § 139:**

Bezpłatne przechowanie w pomieszczeniach kolejowych towarów zajętych w postępowaniu karnym skarbowym obejmuje wszystkie towary zajęte i przekazane danemu kolejowemu urzędowi celnemu do dalszej czynności urzędowej.

3) **Do ust. 7 § 139:**

Funkcjonariusze kolejowych urzędów celnych, którym przydzielono mieszkania w budynkach kolejowych, mogą otrzymywać od Zarządu Kolejowego węgiel oraz prąd elektryczny według ceny i norm ilościowych, ustalanych dla pracowników kolejowych. Czynsz za mieszkania w budynkach kolejowych, przydzielonych funkcjonariuszom celnym, nie może być wyższy od czynszu, ustalonego dla pracowników kolejowych. Zasady powyższe obowiązują również w przypadkach przydzielenia funkcjonariuszom celnym mieszkań w domach kolejowych, znajdujących się w siedzibie wewnętrznych urzędów celnych.

249.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 10 marca 1938 r. o zakazie zajmowania mieszkań w budynkach Skarbu Państwa przez pracowników, którzy uzyskali własne mieszkania przy pomocy Skarbu Państwa.

(1) Pracownicy, którzy w miejscu pełnienia służby uzyskali własne mieszkania przy pomocy kredytów Skarbu Państwa, nie mogą pod żadnym warunkiem zajmować mieszkań w budynkach Skarbu Państwa (przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe").

(2) Wyjątki od powyższej zasady dopuszczalne są jedynie w dwóch przypadkach:

a) jeżeli pracownikowi przysługuje prawo do mieszkania służbowego i rodzaj wykonywanych przezeń czynności służbowych wymaga od niego stanowczo zajmowania mieszkania w ściśle oznaczonym budynku kolejowym (naprz. czynności zawiadowcy stacji),

b) jeżeli w pewnych miejscowościach istnieje nadmiar mieszkań kolejowych w stosunku do ilości personelu kolejowego i mieszkania takie z powodu braku zapotrzebowania stoją wolne.

(3) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki Ministerstwa Komunikacji z dnia 21 marca 1929 r. nr I/5206/2/29 (Dz. Urz. M. K. nr 6, poz. 67) i z dnia 24/X-1931 r. nr I/1/8009/31.

Nr G. I. 1/23/38.

250.

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 stycznia 1938 r. w sprawie wynajmowania lokali w budynkach dworców kolejowych.

(1) Wynajmowanie lokali w budynkach kolejowych, związanych ściśle z ruchem pociągów, jest niedopuszczalne.

(2) Zakaz ten nie odnosi się do pracowników P.K.P., funkcjonariuszów państwowych i dzierżawców bufetów i restauracyj kolejowych, jeżeli Dyrekcja O.K.P. uzna, że względy bezpieczeństwa ruchu pozwalają na zamieszkiwanie tych osób w budynkach dworcowych.

(3) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą okólniki z dnia 29.5. 1933 r. nr G. I. 42/46 i z dnia 11.8. 1933 r. nr G. I. 42/46.

Nr G. I. 1/25/38.

251.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 14 marca 1935 r. w sprawie osobistego rozstrzygania spraw personalnych przez naczelników jednostek organizacyjnych w D.O.K.P.

Ministerstwo Komunikacji prosi Panów dyrektorów, kolei państwowych o wydanie naczelnikom służb i biur dyrekcyj, oraz naczelnikom i zawiadowcom podległych dyrekcji jednostek służbowych, zarówno bezpośrednio podległych D.O.K.P. jak i wykonawczych, polecenia, aby naczelnicy (zawiadowcy) w czasie, gdy sami są obecni w urzędzie (pełnią swój urząd) nie powierzali rozstrzygania (załatwiania) spraw personalnych swoim zastępcom, gdyż wskutek tego wymyka się z ich pola widzenia całokształt gospodarki i spraw personalnych i otwiera możliwość powstania różnych niedociągnięć personalnych.

Ażeby być stale w kursie rzeczy powinni naczelnicy (zawiadowcy) żądać od swoich zastępców relacji (ustnych) ze sposobu załatwiania spraw personalnych w czasie swej nieobecności na służbie z powodu choroby, urlopu lub wyjazdu służbowego.

Nr P. 5-132/9/37.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 27, tel. 522.00, wewn. 101.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p., tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO. Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się. Za zmianę adresu opłata wynosi 50 groszy.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa nr 97576. 26.III.38. 8400.